

SOẠN TẬP KINH MỘT TRĂM TRUYỆN NHÂN DUYÊN

QUYỂN 7

Phẩm 7: HIỆN HÓA

61- Truyện Cậu Bé Thân Màu Vàng Ròng

Một thuở nọ, Đức Phật ngự dưới cội cây Ni-câu-đà, trong thành Ca-tỳ-la-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả có vô lượng tài sản của báu, không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà quyền quý để cưới làm vợ, tấu trời âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ mang thai, đủ mười tháng, sinh được một bé trai, thân có màu vàng ròng, tướng mạo khôi ngô khác thường, trên đời ít có; thân phát ra ánh sáng chiếu sáng khắp trong thành, đều biến thành màu vàng.

Thấy con như vậy, cha mẹ đứa bé rất vui mừng khen là việc chưa từng có, mời các thầy xem tướng về xem tướng cho cậu bé. Thầy xem tướng xem xong hỏi cha mẹ:

–Lúc ra đời đứa bé có điềm lành gì?

Cha mẹ đáp:

–Lúc sinh ra, thân đứa bé có màu vàng lại phát ra ánh sáng.

Do đó đặt tên là Kim Sắc. Kim Sắc dần dần khôn lớn, bản tánh hiền hậu, nhân từ hiếu thuận. Nghe có Đức Phật đang ngự dưới cội cây Ni-câu-đà, Kim Sắc cùng các bạn thân của mình cùng nhau đến chỗ Phật. Thấy Đức Phật Thế Tôn có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng chiếu khắp như trăm ngàn mặt trời, Kim Sắc vui mừng đánh lễ dưới chân Phật rồi lui lại ngồi sang một bên.

Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho Kim Sắc và các bạn nghe. Tâm ý được mở tỏ, Kim Sắc chứng quả Tu-đà-hoàn, liền trở về nhà thưa với cha mẹ:

–Hôm nay con đến dưới cội cây Ni-câu-đà, nhìn thấy tôn nhan Đức Phật sáng rực rỡ như trăm ngàn mặt trời, lại thấy các Tỳ-kheo các căn đều vắng lặng, oai nghi đáng chiêm ngưỡng. Do đó con cúi xin cha mẹ thương xót cho con được xuất gia.

Nghe Kim Sắc nói, cha mẹ vì thương con không nỡ ngăn cản, nên liền dẫn Kim Sắc đến chỗ Đức Phật xin được xuất gia.

Lúc ấy Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Tóc Kim Sắc tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Sa-môn, siêng năng tu tập, chứng đắc quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được trời, người kính ngưỡng.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Tỳ-kheo Kim Sắc, đời trước đã làm phước đức gì mà nay được sinh vào gia đình giàu sang thân màu vàng ròng như vậy; lại gặp Thế Tôn được xuất gia và đắc đạo?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay chín mươi mốt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi, sau khi giáo hóa chúng sinh đã viên mãn, Ngài thị hiện Niết-bàn.

Lúc ấy, có vị vua tên là Bàn-đầu-mạt-đế thâu lấy xá-lợi Phật rồi xây dựng ngôi tháp bằng bốn chất báu cao một do-tuần để cúng dường xá-lợi.

Về sau, có một người đi đường vì thấy ngôi tháp có chỗ bị lở, nên trợn bùn đắp lại và mua vàng lá dán lên tháp, sau đó phát nguyện rồi ra đi.

Nhờ công đức này, cho nên trong chín mươi một kiếp người ấy không bị đọa vào đường ác, thường được sinh lên cõi trời, cõi người, thân thường có vàng ròng hưởng sự vui sướng. Cho đến nay được gặp Ta, vị ấy thân vẫn có màu vàng ròng, lại được xuất gia đắc đạo.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, người đã dán vàng lá lên ngôi tháp lúc bấy giờ, nay chính là Tỳ-kheo Kim Sắc.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M